

- 2) 0,5 — w przypadku inwestycji, które prowadzą do zwiększenia zdolności produkcyjnych w sektorach charakteryzujących się strukturalną nadwyżką zdolności produkcyjnych lub sektorach schyłkowych i które mogą wzmocnić wysoki udział na rynku przedsiębiorcy korzystającego z pomocy;
- 3) 0,75 — w przypadku inwestycji prowadzących do zwiększenia zdolności produkcyjnych w sektorach charakteryzujących się strukturalną nadwyżką zdolności produkcyjnych lub sektorach schyłkowych;
- 4) 1 — w przypadku pozostałych inwestycji.

2. Strukturalna nadwyżka zdolności produkcyjnych ma miejsce, jeżeli w okresie ostatnich pięciu lat średni wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych w danym sektorze lub subsektorze wytwórczym jest mniejszy o 2 punkty procentowe od średniego wskaźnika dla całego sektora wytwórczego. W przypadku gdy różnica ta jest większa niż 5 punktów procentowych, ma miejsce wysoka strukturalna nadwyżka zdolności produkcyjnych.

3. Rynek produktów uważa się za schyłkowy, jeżeli w okresie ostatnich pięciu lat średni roczny przyrost konsumpcji produktów wytworzonych i importowanych, z wyłączeniem produktów eksportowanych, jest mniejszy o co najmniej 10% od średniorocznego przyrostu konsumpcji w przemyśle wytwórczym dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

§ 10. 1. Wskaźnik kapitału i pracy K wynosi:

- 1) 1 — w przypadku gdy koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą podzielone przez liczbę utworzonych lub utrzymanych miejsc pracy nie przekraczają równowartości 200 tysięcy euro;
- 2) 0,9 — w przypadku gdy koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą podzielone przez liczbę utworzonych lub utrzymanych miejsc pracy przekraczają równowartość 200 tysięcy euro, ale nie są wyższe niż równowartość 400 tysięcy euro;

- 3) 0,8 — w przypadku gdy koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą podzielone przez liczbę utworzonych lub utrzymanych miejsc pracy przekraczają równowartość 400 tysięcy euro, ale nie są wyższe niż równowartość 700 tysięcy euro;
- 4) 0,7 — w przypadku gdy koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą podzielone przez liczbę utworzonych lub utrzymanych miejsc pracy przekraczają równowartość 700 tysięcy euro, ale nie są wyższe niż równowartość 1 miliona euro;
- 5) 0,6 — w przypadku gdy koszty inwestycji kwalifikujące się do objęcia pomocą podzielone przez liczbę utworzonych lub utrzymanych miejsc pracy przekraczają równowartość 1 miliona euro.

2. Równowartość w euro kosztów inwestycji, o których mowa w ust. 1, oblicza się według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu złożenia wniosku o udzielenie pomocy.

§ 11. W przypadku gdy stosunek liczby miejsc pracy utworzonych przez bezpośrednich dostawców i odbiorców przedsiębiorcy realizującego duży projekt inwestycyjny, o którym mowa w art. 7 pkt 13 ustawy, do liczby miejsc pracy utworzonych przez tego przedsiębiorcę:

- 1) przekracza 1 — wskaźnik regionalny M wynosi 1,5;
- 2) wynosi od 0,5 do 1 — wskaźnik regionalny M wynosi 1,25;
- 3) wynosi poniżej 0,5 — wskaźnik regionalny M wynosi 1.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2001 r. w sprawie pomocy regionalnej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 28, poz. 306).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

1545

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 października 2002 r.

w sprawie dopuszczalności pomocy doraźnej oraz pomocy na restrukturyzację przedsiębiorstw.

Na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa kryteria oraz sposób, w tym formy i warunki, udzielania pomocy doraźnej oraz pomocy na restrukturyzację dla przedsiębiorców znajdujących się w trudnej sytuacji ekonomicznej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — rozumie się przez to ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców;
- 2) „planie restrukturyzacyjnym” — rozumie się przez to plan mający na celu przywrócenie przedsiębior-

cy długookresowej zdolności do konkutowania na rynku, w oparciu o restrukturyzację majątkową, finansową, organizacyjną lub zatrudnienia, a także mającą na celu modernizację lub racjonalizację produkcji, w tym zmianę profilu produkcyjnego, którego zrealizowanie spowoduje, że przedsiębiorca będzie pokrywał wszystkie koszty związane z prowadzoną działalnością gospodarczą bez udziału środków publicznych;

- 3) „pomocy doraźnej” — rozumie się przez to pomoc, której celem jest umożliwienie przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej kontynuowania działalności gospodarczej przez czas niezbędny do opracowania planu restrukturyzacyjnego;
- 4) „pomocy na restrukturyzację” — rozumie się przez to pomoc przewidzianą w planie restrukturyzacyjnym zaakceptowanym lub pozytywnie zaopiniowanym przez właściwy organ lub podmiot do tego uprawniony, w szczególności: organ założycielski, walne zgromadzenie lub zgromadzenie wspólników.

§ 3. Pomoc doraźna jest dopuszczalna, jeżeli jest udzielana:

- 1) w formie pożyczki lub kredytu, pod warunkiem że okres spłaty nie przekracza 12 miesięcy liczonych od dnia otrzymania przez przedsiębiorcę ostatniej transzy kredytu lub pożyczki, a ich oprocentowanie nie odbiega w istotny sposób od stopy odniesienia obliczonej zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy;
- 2) w formie poręczeń lub gwarancji, pod warunkiem że kredyt lub pożyczka, na które poręczenie lub gwarancja zostały udzielone, zostaną spłacone w terminie 12 miesięcy liczonych od dnia otrzymania przez przedsiębiorcę ostatniej transzy kredytu lub pożyczki;
- 3) w formie odroczenia lub rozłożenia na raty płatności świadczeń pieniężnych, stanowiących krajowe środki publiczne, pod warunkiem że okres spłaty nie przekracza 12 miesięcy liczonych od dnia udzielenia pomocy.

§ 4. Pomoc doraźna może być udzielona dla określonego przedsiębiorcy wyłącznie jeden raz.

§ 5. 1. Pomoc doraźna, z zastrzeżeniem ust. 2, może być udzielana z różnych źródeł, w formach, o których mowa w § 3, przez okres 6 miesięcy, poczynając od dnia, w którym udzielenie pomocy z tego tytułu nastąpiło po raz pierwszy.

2. Jeżeli przedsiębiorca, w terminie, o którym mowa w ust. 1, przedstawi organowi udzielającemu pomocy plan restrukturyzacyjny, termin, w którym pomoc doraźna może być udzielana, ulega przedłużeniu do czasu wydania przez organ nadzorujący opinii, o której mowa w art. 25 ustawy.

§ 6. Jeżeli plan restrukturyzacyjny nie zostanie przedstawiony przez przedsiębiorcę w terminie, o któ-

rym mowa w § 5 ust. 1, przedsiębiorca przedstawia plan likwidacji przedsiębiorstwa lub dokument potwierdzający, że:

- 1) pożyczka lub kredyt zostały spłacone lub
- 2) gwarancja lub poręczenie wygasło, lub
- 3) świadczenie pieniężne stanowiące krajowe środki publiczne zostało zapłacone.

§ 7. 1. Plan restrukturyzacyjny powinien co najmniej:

- 1) wskazywać przyczyny, które doprowadziły do powstania trudności restrukturyzowanego przedsiębiorstwa;
- 2) zawierać informacje dotyczące sytuacji ekonomiczno-finansowej przedsiębiorcy oraz analizę rynku, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą;
- 3) przewidywać działania konieczne do usunięcia przyczyn trudnej sytuacji przedsiębiorcy, ze wskazaniem źródeł ich finansowania, w tym pomocy publicznej ograniczonej do wielkości niezbędnej do osiągnięcia celów restrukturyzacji, przy uwzględnieniu środków własnych przedsiębiorcy;
- 4) zawierać prognozę sytuacji przedsiębiorcy po przeprowadzeniu restrukturyzacji, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku przedsiębiorcy innego niż mały przedsiębiorca, prognoza, o której mowa w ust. 1 pkt 4, uwzględnia przewidywania w zakresie popytu i podaży na rynku, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność.

§ 8. Przy wydawaniu opinii, o której mowa w art. 25 ustawy, organ nadzorujący ocenia również zgodność planu restrukturyzacyjnego i przewidzianej w nim pomocy z przepisami ustawy oraz przepisami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie.

§ 9. Pomoc na restrukturyzację na podstawie programu pomocowego może być udzielana wyłącznie małym lub średnim przedsiębiorcom, przy czym wartość pomocy dla jednego przedsiębiorcy nie może przekraczać równowartości 10 mln euro.

§ 10. 1. Jeżeli pomoc na restrukturyzację, biorąc pod uwagę w szczególności wielkość udziału w rynku przedsiębiorcy, spowoduje istotne naruszenie konkurencji na tym rynku, pomoc może być udzielona pod warunkiem, że plan restrukturyzacyjny przewiduje ograniczenie udziału w rynku restrukturyzowanego przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli restrukturyzowane przedsiębiorstwo prowadzi działalność na rynku, na którym ma miejsce strukturalna nadwyżka zdolności produkcyjnych, pomoc może być udzielona pod warunkiem, że plan restrukturyzacyjny przewiduje trwałą redukcję zdolności produkcyjnych restrukturyzowanego przedsiębiorstwa.

§ 11. 1. Realizacja planu restrukturyzacyjnego powinna przebiegać zgodnie z jego założeniami, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Modyfikacja postanowień planu restrukturyzacyjnego lub przewidywanej w nim pomocy publicznej jest możliwa tylko w uzasadnionych przypadkach, gdy nastąpiły okoliczności o charakterze wyjątkowym, których przedsiębiorca nie mógł przewidzieć i którym nie mógł zapobiec.

§ 12. 1. Pomoc na restrukturyzację może być udzielona określonej przedsiębiorcy wyłącznie jeden raz, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Pomoc na restrukturyzację może być udzielona określonej przedsiębiorcy po raz kolejny, jeżeli od zakończenia lub zaprzestania realizacji poprzedniego planu restrukturyzacyjnego upłynęło co najmniej 10 lat lub zaistniały okoliczności o charakterze wyjątkowym, których przedsiębiorca nie mógł przewidzieć i którym nie mógł zapobiec, a które uzasadniają ponowne udzielenie pomocy na restrukturyzację.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

1546

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 października 2002 r.

w sprawie dopuszczalności pomocy publicznej udzielanej na prace badawczo-rozwojowe.

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa maksymalne wielkości pomocy publicznej na prace badawczo-rozwojowe oraz rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

§ 2. Przy obliczaniu intensywności pomocy uwzględnia się następujące rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą:

- 1) koszty wynagrodzenia osób zatrudnionych przy pracach badawczo-rozwojowych;
- 2) koszty aparatury i sprzętu, gruntów i budynków oraz wartości niematerialnych i prawnych wykorzystywanych do prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej;
- 3) koszty ekspertyz i opinii wykorzystywanych wyłącznie w pracach badawczo-rozwojowych;
- 4) koszty zużycia materiałów i energii oraz inne koszty operacyjne poniesione bezpośrednio przy prowadzeniu prac badawczo-rozwojowych.

§ 3. 1. Intensywność pomocy na badania podstawowe może osiągnąć 100% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli wyniki badań są powszechnie udostępniane zainteresowanym podmiotom na równych zasadach.

2. Intensywność pomocy udzielanej na badania przemysłowe nie może być wyższa niż 50% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, z zastrzeżeniem § 4 i 6.

3. Intensywność pomocy udzielanej na badania przedkonkurencyjne nie może być wyższa niż

25% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, z zastrzeżeniem § 4 i 6.

§ 4. 1. Intensywność pomocy udzielanej na badania przemysłowe może osiągnąć 60% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, a na badania przedkonkurencyjne 35% tych kosztów, jeżeli:

- 1) prace badawczo-rozwojowe są prowadzone na obszarach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców lub
- 2) prace badawczo-rozwojowe są realizowane we współpracy między przedsiębiorcami i jednostkami badawczo-rozwojowymi, placówkami naukowymi Polskiej Akademii Nauk lub szkołami wyższymi, lub
- 3) prace badawczo-rozwojowe są realizowane we współpracy transgranicznej między co najmniej dwoma niezależnymi podmiotami z Rzeczypospolitej Polskiej i z kraju członkowskiego Unii Europejskiej, lub
- 4) wyniki prac badawczo-rozwojowych są upowszechniane.

2. Intensywność pomocy publicznej może osiągnąć:

- 1) 65% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na badania przemysłowe,
- 2) 40% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na badania przedkonkurencyjne

— jeżeli pomoc jest udzielana na prace badawczo-rozwojowe objęte europejskim programem badań i rozwoju.